

In onze zomervakantie ontvingen wij geheel onverwacht het schokkende bericht van het verscheiden van prof.dr.ir. Wiebold Frans Brandsma. Hij overleed te Eindhoven op 30 juli 1964. Het bericht was des te meer onverwacht, omdat hij op 15 juli nog tentamen had afgenomen.

Wiebold Frans Brandsma werd op 13 februari 1892 geboren. In 1912 begon hij zijn studie aan de Technische Hogeschool te Delft en behaalde in 1920 cum laude het ingenieursexamen als technoloog. Gedurende de eerste wereldoorlog vervulde hij van 1916-1918 de militaire dienstplicht.

Na beëindiging van zijn studie was hij van 1920-1925 assistent aan de Technische Hogeschool te Delft en bereidde hij zijn promotie voor. In 1925 promoveerde hij cum laude tot doctor in de technische wetenschappen, op een proefschrift, getiteld: 'Reactiesnelheden'. Daarna trad hij in dienst van de N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken te Eindhoven waar hij zich verder bekwaamde in de metaalkunde en het metallografisch laboratorium inrichtte. Zijn zo vruchtbare activiteiten werden in 1934 bekroond met de benoeming tot gewoon hoogleraar in de mechanische technologie en metallografie aan de Technische Hogeschool te Delft. Hij werd in de afdeling der Werktuigbouwkunde en Scheepsbouwkunde de opvolger van prof. Van Royen en in de afdeling der Scheikundige Technologie de opvolger van prof. Kley.

Gedurende 23 jaar was hij hoogleraar te Delft. Hij wist een laboratorium op te bouwen, dat een zeer goede naam verwierf en hij heeft er zeer veel toe bijgedragen dat men het belang van het metaalkundig onderwijs in Nederland ging inzien. Dit culmineerde tenslotte in de vorming van een tussenafdeling Metaalkunde, die een eigen huis vond in een door hem opgezet gebouw aan de Rotterdamseweg.

In 1957 aanvaardde hij aan de afdeling der Werktuigbouwkunde van onze Technische Hogeschool het ambt van gewoon hoogleraar met de leeropdracht: 'Mechanische Technologie en Metallografie'. Daar hij wist, dat zijn taak in 1962 beëindigd zou zijn, nam hij het wijze besluit zijn opvolger de weg te bereiden door laboratoriumruimte voor hem te claimen zonder zelf onderzoek te beïnvloeden. Hierdoor gaf hij zijn opvolger volledige vrijheid.

Prof. Brandsma heeft gedurende zijn gehele hoogleraarperiode steeds het belang van de student vooropgesteld, wat betreft zowel het verwerven van de noodzakelijke kennis van het vakgebied, als het vroegtijdig contact met de industrie. Hij wist zo goed entree in de bedrijven te krijgen, dat de studenten werden uitgenodigd tot een excursie, waarbij het deelnemen aan een maaltijd een vanzelfsprekend onderdeel van de excursie was. Wat betreft het onderwijs maakte hij de toekomstige ingenieur duidelijk, dat de kennis der metalen noodzakelijk is om tot een goed ontwerp van een machine of constructie te komen. Hij stelde echter ook, dat de materiaalkeuze een moeilijke zaak is. 'Het arsenaal der metalen wordt steeds groter, de keuze wordt steeds moeilijker en eist steeds meer kennis der materialen', was de laatste zin van zijn afscheidscollege op 28 juni 1962.

Prof. Brandsma, die op 27 april 1962 door Hare Majesteit de Koningin tot ridder

in de orde van de Nederlandse Leeuw werd benoemd, heeft ook na zijn afscheid van de Technische Hogeschool het contact met de studenten niet op kunnen geven. Regelmatig kwam hij tentamen en examen afnemen en nam hij deel aan excursies.

Wiebe Brandsma toonde steeds een warme menselijke belangstelling voor en medeleven met zijn studenten en medewerkers.
Hij wist een bijzonder goede sfeer om zich te creëren en te handhaven.
Hiertoe droeg zijn bescheidenheid en vriendelijk optreden belangrijk bij.
Allen die hem hebben gekend, zullen hem in dankbare herinnering houden.
Een bekend en geliefd Nederlander is van ons heengegaan. Dat hij ruste in vrede.

J.H.Zaat